

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. prosinca 2014. uputio Okresný súd Prešov (Slovačka Republika) – Helena Kolcunová protiv Provident Financial s. r. o.

(Predmet C-610/14)

(2015/C 118/17)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Okresný súd Prešov

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Helena Kolcunová

Tuženik: Provident Financial s. r. o.

Prethodna pitanja

1. Treba li Direktivu Vijeća 93/13/EEZ⁽¹⁾ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (u daljnjem tekstu: Direktiva 93/13) tumačiti na način da osiguranje otplate potrošačkog kredita, predmet kojeg je gotovinska naplata mjesečnih obroka od potrošača, predstavlja glavni predmet usluge u okviru potrošačkog kredita ili glavni predmet usluge u okviru posebnog ugovora?
2. Treba li Direktivu Vijeća 87/102/CEE⁽²⁾ od 22. prosinca 1986. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica koji se odnose na kreditiranje potrošača, kako je izmijenjena Direktivom 98/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁽³⁾ od 16. veljače 1998. tumačiti na način da efektivna kamatna stopa (u daljnjem tekstu: EKS) uključuje i naknadu za gotovinsku naplatu mjesečnih obroka kredita, ili jednog njegovog dijela, ako naknada značajno prelazi stvarne troškove takve dodatne usluge; treba li članak 14. te direktive tumačiti na način da su odredbe koje se odnose na institut EKS-a isključene kad naknada za dodatnu uslugu značajno prelazi troškove za tu uslugu te nije uključena u EKS?
3. Treba li Direktivu 93/13 tumačiti na način da je, kako bi se udovoljilo uvjetu transparentnosti dodatne usluge (kad se zaista radi o dodatnoj usluzi, a ne o cijeni/naknadi samog kredita) za koju su plaćeni administrativni troškovi, dovoljno da je cijena spomenute administrativne usluge jasna i razumljiva (administrativni troškovi), čak i ako predmet te usluge nije određen?
4. Treba li članak 4. stavak 2. Direktive 93/13 tumačiti na način da sama činjenica da su administrativni troškovi uključeni u izračun EKS-a znači da se radi o cijeni/naknadi kredita te da se to, sukladno toj direktivi, protivi sudskom nadzoru tih troškova?
5. Ako je odgovor na treće pitanje takav da je predmet administrativne usluge za koju se trebaju platiti administrativni troškovi dovoljno transparentan, predstavlja li u tom slučaju administrativna usluga, sa svim zahtjevima koje ona može sadržavati, glavni predmet potrošačkog kredita?
6. Treba li članak 4. stavak 2. Direktive 93/13 tumačiti na način da, za potrebe spomenute direktive, naknada ili cijena kredita ne uključuje samo kamate, već i troškove vjerovnika (koji mogu biti naznačeni u ugovoru, općim uvjetima ili tarifama) te mogu li takvi troškovi, kao eventualna naknada ili cijena kredita, biti predmet nadzora u smislu njihove proporcionalnosti usluzi za koju se trebaju platiti?

⁽¹⁾ SL L 95, str. 29. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

⁽²⁾ SL L 42, str. 48.

⁽³⁾ SL L 101, str. 17.